

Rânduri în cinstea celei care a plecat.

to u u u u u u u u u u

Azi noapte-a plouat ca de obicei -
Că bunul Dumnezeu, face ce vrea -
O noapte, plonă 'n cinstea mea
Si-o noapte, plonă 'n cinstea ei!

x

Azi noapte înă, a plouat
În cinstea celei care a plecat...

x

A plecat?...
Cine-a plecat?...
N'ame plecat nici eu,
Nici la....
A plecat altcine-va!

x

Dar cine-a fost - nu stim nici noi!
Stim doar c'am găzduit-o amândoi
'Si-am găzduit-o fiind-că ne-a plăcut -
Pe semne, bunul Dumnezeu, așa a vrut...
Căis sease răptămâni, în sir -
Din zina când ne-am întâlnit,
O clipă nu ne-am despărțit -
Si le-am trăit la fel, tur-trei,
Sorbind doar din parfumul ei -
Parfum de trandafir...
A stat cu noi ti-am stat cu ea -
Ca doi partofii pe-o Buckle...
Ca două mâini într'una manșon...
Ca două spede pe-un blazon...
Si totdeauna-am fost așa -
Ea tot cu Noi... Noi tot cu' Ea...
Si totdeauna-am fost la fel -
Un "TRIO" de violoncel

"

8958/1

Cu care ea ne sincopa,
Ne'ndepărta... ne-apropia
Si mâna'n mână, cu-amândoi,
'Se destrema si se'ntregea
Cu fie care dintre noi!

x

Si totus -

'lat-o, c'a plecat!.....

x

De ce-a plecat?...

Nici Dumnezeu, nu stie!

Stim doar atat -

'Ca n'are sa mai vie,

Chiar daca-ar fi s'o'ntoarcem iar, din drum!...

x

Si norii plini si grei de-o ploaie noia,

Am hotarat solemn sa nu mai ploua

Lu cinstea nimăni, de-acum!.....

Dr. Nișulescu